N:r 22. Årg. 21. 15 NOV. 1916. Pren.-pris 1: 35.

以便以設耳

Kina-Missionstidningen Sinims Land

耶和華以拯

Utgifvare Kom. för Sv. Missionen i Kina. | Redigeras af ERIK FOLKE och EMMA BESKOW. | Expedition: Drottninggatan 55. | Telegramadress: »Sinim», Stockholm. | Telefon: Riks. 44 59. Allm. 224 73.

Innehåll: En verklighet för den dag som är. — Axplock från fältet. — Meddelanden från våren och försommaren. — Axplock ur privatbref från fältet. — Välkomst- och afskedsmöte. — En värdefull gåfva. — Bibelkurser och missionsstudier. — Ändra tider mot förr. — Redovisning. — Litteraturanmälan. — Hans stjärna i Östern. — Silfversmeden. — Försäljning.

En verklighet för den dag som är.

Af Mrs *Howard Taylor.*

I.

För en tid sedan hade jag ett ärende in i en grönsaksaffär. Det var en liten, kvaf bod, och frun bakom disken såg trött ut, fast ansiktsuttrycket var vänligt och gladt. Jag sade något om Herren, hans omsorg och kärlek.

"Ack ja," svarade hon, "är den inte underbar? Jag har ofta den förnimmelsen, att Herren tänker på mig och sörjer för mig så, som om det inte funnes *någon annan* i världen att ha omsorg om."

"Det var mycket intressant att få höra", sade jag, "ty jag har gjort samma erfarenhet och ofta undrat, om något annat Guds barn känt det på samma sätt".

"Jag har fått erfara detta alldeles särskildt under denna pröfvande tid," fortfor frun i boden. Och så berättade hon för mig om sin man, vid hvilken hon tycktes vara varmt fästad, och som varit ute vid fronten ända sedan krigets början, samt om sina båda barn, som ännu voro helt beroende af henne. "Om ej Herren varit mig nära", slutade hon, "skulle jag ha blifvit öfverväldigad af oro och bekymmer, men det tycks verkligen," — och härvid lyste hela hennes ansikte upp — "som om han sörjde för mig så, som om han inte hade *några* andra barn att tänka på." —

Denna troende kvinnas erfarenhet hvilar icke på en inbillning, icke på några känslor. Den är det *verkligaste af allt i världen*, en verklighet för den dag som är. Och är det icke just detta en hvar af oss behöfver? Har icke Herren själf också gifvit oss rättighet att tänka så? Vi minnas de löften, han gaf sina lärjungar sista aftonen, innan han lämnade dem, om Andens närvaro, sin egen närvaro och sin Faders närvaro. "Älsken I mig", — säger han, "så hållen mina bud. Och jag skall bedja Fadern, och han skall sända eder en annan Hugsvalare, och han skall blifva hos eder evinnerligen" (Joh. 14: 15—17). Och sedan i v. 21: "Den som har mina bud och håller dem, han är den, som älskar mig, och den som älskar mig, skall varda älskad af min Fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig för honom." Och vidare i v. 23: "Om någon älskar mig, skall han hålla mitt ord, och min Fader skall älska honom, och vi skola komma till honom och taga vår boning hos honom." Detta var löften särskildt för en tid af trångmål. — I världen, hette det, hafven I tvång — men i mig hafven I frid (kap. 16: 33).

Gud hel och hållen för hvar och en af oss, som om han icke hade något annat barn att tänka på! Guds hjärta vändt just till mig! Guds tillgångar koncentrerade på hans älskande, lydiga barn! — Medvetandet om detta förändrar allt.

Må det särskildt i tider af nöd och trångmål blifva en lefvande verklighet för oss, att vi hvar och en för sig hafva Gud, den treenige Guden, som vårdar sig om oss, att vi hafva den *Helige Ande*, som förblifver hos oss och uppfyller oss, *Herren*

Jesus, som älskar oss och uppenbarar sig för oss (och huru underbart gör han icke det!), *Fadern*, som älskar oss och tager sin boning hos oss. Det öfvergår all vår fattning, att den oändlige Guden, just emedan han är oändlig, gifver sig så helt åt hvar och en af sina egna, att det tyckes, som hade han ingen annan i världen att tänka på. Och något större kunna vi icke göra för denna sönderslitna, lidande värld än låta uppfylla oss af all Guds fullhet.

Guds folk till uppmuntran vill jag nu meddela något rörande denna erfarenhet ur Mr Hudson Taylors lif, och hur just denna erfarenhet gaf honom kraft för det stora värf, Gud gifvit honom att utföra.

Året 1877 medförde för Kina Inlandmissionens arbetare utomordentliga pröfningar och faror. Det inre af landet öppnades långsamt för evangelii banbrytare, och fiendens motstånd var fruktansvärdt. Mr Hudson Taylor var vid denna tid såväl utgifvare af missionens tidning som kassör och sekreterare, och de bekymmer, som hopade sig öfver honom, voro nästan öfverväldigande. En vän, som vid denna tid var mycket tillsammans med honom, har berättat, att Mr Taylor ofta för att finna lättnad och tröst satte sig vid sin lilla amerikanska orgel och spelade och sjöng någon älsklingssång. Den han oftast återkom till, var denna:

"Jesus, Frälsare, jag hvilar
Uti dig och hvad du är."

En dag var denne unge missionär tillstädes, just när posten anlände. Mr Taylor, som fick flera bref, öppnade och läste det ena efter det andra. Alla förtäljde om stora svårigheter. På fyra stationer befunno sig missionärerna eller deras infödda medhjälpare i öfverhängande fara. Alla voro i behof af förbön och hjälp. Den unge medarbetaren, som hade en känsla af att Mr Taylor behöfde vara ensam, reste sig för att gå, då den sistnämnde till hans förvåning började — hvissla en melodi! Det var den gamla kära sången: "Jesus, Frälsare, jag hvilar" o. s. v. Därpå yttrade han, när han förstod, att detta väckte hans unge väns förundran: "Du tycker nog, att jag borde vara ängslig och bekymrad? Men det skulle inte hjälpa mina nödställda vänner, blott göra mig själf oduglig för mina plikter. Jag har intet annat att göra än vältra min börda på Herren. Han skall leda och hjälpa."

I detta orubbliga hvilande vid Herren låg hemligheten till hans frid och kraft, hans underbara lugn vid oförutsedda svårigheter. Samme vän har omtalat, att missionärer, som bodde i samma hus, ofta under nätterna denna pröfvande tid kunde höra Mr Taylor sakta sjunga i sitt rum:

"Jesus, Frälsare, jag hvilar
Uti dig och hvad du är."

Han hade en hel Frälsare, som bar både honom och hans bördor, och han hade funnit, att Jesus var honom allra närmast, då han bäst behöfde honom.

Tolf år senare finna vi åter Mr Taylor vid en mycket kritisk tidpunkt i Kina. Missionen hade gjort hastiga framsteg. De sjuttio och de hundrade hade gått ut, gifna som svar på bön, och det var knappast att undra öfver, att fienden reste sig till kraftigt motstånd. Sjukdomar, död och bekymmer af alla slag ansatte missionen såsom aldrig förr. Jag har framför mig bref från Mr Taylor, skrifna vid denna tid, som omtala något af hvad han hade att genomgå hela den vintern och våren. "Satan riktigt rasar", skref han i början af det nya året. "Han ser sitt rike anfallet öfver hela landet, och striden är fruktansvärd. Jag har aldrig erfarit något liknande, ehuru vi äfven förr genomgått pröfvande tider."

"Våg efter våg af nöd öfversköljer oss", skrifver han i ett annat bref. "Det är, som om Gud dagligen frågade: Kan du säga 'ja, Fader', äfven till detta? Men han uppehåller och skall uppehålla anden, om än köttet är svagt. Den ständiga spänning, som förorsakas af sorger och pröfningar, vill stundom komma hjärtat att brista. Men jag vet, att alla Herrens vägar äro rättfärdiga, och jag ville ej hafva dem annorlunda. 'Ja, Fader', säga vi, om det än känns, som skulle hjärtat brista och förståndet stå stilla."

I ett senare bref heter det: "En storm af bedröfvelser har kommit öfver oss. Det ser ut, som om hvarje infödd kristen och medhjälpare så väl som hvarje missionär vore utsatt för fiendens anfall."

Axplock från fältet.

Sommaren är åter inne, och med några få undantag hafva missionärerna inom våra tre provinser sökt sig en svalare tillflyktsort undan hettan, än den missionsstationen kan bjuda på.

Vårt sommarhem på Chikungshan äfvensom fröken Burcns hem därstädes äro båda fullt upptagna. I det förra, som förestås af fröken Maria Hultkrantz, bo makarna Olsson och Ringberg samt fröknarna Ingeborg Ackzell, Ester Jonsson och Estrid Sjöström.

I fröken Ebba Burcns hem bo missionär och

fru Sandberg, fröknarna Agnes Forsberg, Maria Björklund, Emy Ohrlander, Anna Janzon, fröken Burén själf samt två engelska vänner, mor och dotter.

Missionär och fru Rikard Andersson bo med sina barn i en af dem inköpt liten villa, och fru Beinhoff med sina barn ha fått hyra ett litet hus.

Hos Dr. och Mrs Carr hafva min hustru, vår brorsdotter och jag funnit vårt sommarhem. Platsen är belägen fem dagsresor från Yuncheng i en liten bergsby kallad Pi-chiachuang. Namnet betyder "pennställsbyn", och byn säges hafva fått detta namn antingen af den anledningen att formationen här rundtomkring påminner om ett kinesiskt pennställ — taggigt — eller ock af den anledningen att i den grå forntiden en man, beryktad för sin lärdom, här hade sitt hem. Här trifvas vi utmärkt. Luften är sval, omgifningarna vackra, sällskapet angenämt, och känslan af att för några veckor få "släppa efter" och riktigt hvila till kropp och själ inger nytt mod.

* * *

Under vår bortovaro faller en större del af ansvaret på våra infödda medhjälpare. På en del stationer är arbetet större än på andra, och kunna de därför ej så lätt vara utan missionärens tillsyn. Yuncheng är en sådan plats, och det känns därför så tryggt att våra syskon Blom, Robert och Dagny Bergling samt Anna Eriksson f. n. bo där.

* * *

På tal om medhjälpare gå tankarna till deras underhållare. Dessa äro i sanning, äfven de, våra "sannskyldiga medarbetare". De kunna ej själfva gå ut som missionärer, men genom sina representanter utföra de Herrens verk. Tid efter annan hemkallar Herren den ene och den andre, och då stå deras evangelister eller bibelkvinnor utan underhållare. Förra året t. ex. hemkallade Gud en varm missionsvän i Stockholm, som under loppet af många år med 1,000 kronor årligen underhållit fem evangelister. Andra exempel skulle kunna nämnas. Så ha vi ock några som vänta på underhållare och förebedjare. I allmänhet bruka vi begära 200 kronor till en evangelist och 100 kronor till en bibelkvinna. För närvarande behöfva vi underhåll åt 15 evangelister och 5 bibelkvinnor. Må Herren leda äfven i denna sak!

* * *

Då Robert Morrison först landsteg i Kina, var motståndet så starkt, att han måste taga sin tillflykt till den portugisiska besittningen, halfön Macao. Här fullbordade han sin bibelöfversättning, och här döpte han den förste kinesen, som ock, om jag ej missminner mig, äfven blef den förste protestantiske martyren. I Canton, dit Morrison sedermera återvände, har sedan någon tid tillbaka byggts en minneskyrka öfver Morrison. Häromdagen kom det upprop från de kristna på Macao med anhållan om hjälp till byggande af en minneskyrka öfver den förste protestantiske kristne kinesen — Tsai-Ako. Vår församling i Yuncheng gick beredvilligt in på att anslå den sedvanliga skördekollekten till detta ändamål, och det var en glädje att få öfversända 50 kronor till våra trossyskon i söder.

* * *

Kyrkor växa upp, församlingarna utvidgas, arbetet blir mer mångfaldigt, behofvet efter skördemän större och behofvet efter herdar ännu större! Men Gud handlar så underligt. Han tar bort krafter, som det synes, i förtid. Gamle Chi i Hancheng var blott några och sextio år; Hsieh i Yuncheng, ännu kvar i lifvet, men förlamad — endast några och fyrtio år, m. fl. Och ur vår egen midt tog han ju hem vår syster Svea Wibell, just då vi började vänta få verkligt gagn af henne. Det är *skördens* Herre, som skall, till svar på våra böner, sända ut arbetare i den myckna skörden. Icke desto mindre förena vi oss alla härute i ett macedoniskt rop: "Kom öfver och hjälp oss!" Kom och kom *snart!* Huru många ha ej fått sin yttre missionskallelse genom ett bref från missionsfältet! Herre, på *ditt ord* kastas då detta nät ut! När svaret kommer, vilja vi likt Petrus falla ned för dina fötter och gifva dig äran.

Juli 1916. *August Berg.*

Meddelanden från våren och försommaren.

I.

Från Ishih.

Under de gångna tre månaderna har en stor händelse inträffat: afslutandet af husköp i Ishih. Först och främst var det fråga om inköp af den gård, där kapellet är beläget; senare tillkom också frågan om inköp af systrarnas bostad, ett stort behof. Våra hjärtan flöda öfver af tacksamhet för Herrens nåd, att båda dessa gårdar kunnat inköpas, och vi nedbedja Guds rikaste välsignelse öfver den förvaltare af "Herrens tionde", som med sin gåfva gjorde dessa köp möjliga. Må Herren nu sätta sin stämpel under denna handling, i det han än rikare välsignar det arbete som utföres på denna plats! Hvile hans välbehag öfver alla invånarne i dessa hem!

Vårt stormöte, gemensamt för hela distriktet, hölls den 6 och 7 maj. Det var väl besökt och präglades af stillhet och mottaglighet för ordet. Vid detta möte döptes fyra kvinnor.

Evangelisten Chang från Yuncheng, som tillhör vårt distrikt, var närvarande och tjänade oss med ett par predikningar. Det var en gripande stund, då han vid ett möte bad om de troendes förbön för sin oomvände son. Denne son har sedan flera år varit till stor sorg för sin far genom sitt oordentliga lif. *Huru* djupt denna sorg gräft sig in i faderns hjärta, fingo vi en aning om, när han under konvulsivisk, ohäjdad gråt lade denna sin nöd på de kristnas hjärtan. Det gjorde djupt intryck på de närvarande och uppväckte eko i många hjärtan, i det att än här, än där någon sade: Bedjen också för min son; bedjen för min hustru, för mina för-

äldrar! o. s. v. Ack, sådan nöd är så allmän. Öfverallt omkring oss finns det troende föräldrar med ofrälsta barn och troende barn med hedniska föräldrar, med ett ord troende, som hafva hedniska anhöriga. I de fall, där barnen äro kristna och föräldrarna hedningar, få ofta de förra utstå förföljelse. En ung man i stadens närhet, som döptes i fjol, har alltsedan sin omvändelse rönt den bittraste förföljelse från sin mors sida. Till en början ansåg han sig icke kunna uthärda den utan ämnade bege sig ifrån hemmet och söka sig en utkomst på egen hand. De troende här uppmanade honom dock att tålmodigt lida samt genom ödmjukhet och goda gärningar lysa så för sin mor, att hon måhända därigenom kunde föras till sanningen. Han stannade i hemmet och har genom flitigt bibelstudium och bönelif stadigt tillväxt i nåden, men modern är synbarligen ännu lika bitter. Sin höjdpunkt nådde denna bitterhet nyligen vid hveteskörden, då sonen trots den stora brådskan för skördens inbärgande ändå hvarje söndag gick den något öfver en half mil långa vägen till staden för att få vara med om gudstjänsten. Söndagen den 25 juni gjorde han sig som vanligt färdig att gå, sedan han ordnat om allt i hemmet — han sköter själf det ganska stora landtbruket och har inhöstat den rätt stora hveteskörden utan att leja folk, blott med sin hustrus och lilla gosses hjälp. Modern började genast utgjuta sina vredesskålar öfver honom och hällde slutligen öfver honom en skopa slaskvatten. Som svar på sonens milda protest emot att hans kläder så förstördes, rusade modern fram för att slå honom. Då han, oförståndigt nog, tog henne i armen för att hindra henne häri, började hon skrika att han slog henne. Från denna scen kom han till gudstjänsten. Vid sin återkomst fann han modern utgången; hon hade gått till sin bror för att få hjälp att tukta sonen. Denne begaf sig då efter och mötte så sin mor och morbror jämte en kusin, alla ute i samma ärende: att söka taga bukt på familjens unge kristne medlem. Under det "samtal", som följde, hade vår vän tillfälle att gifva skäl för sin tro, och därtill fick han ock sådan nåd, att morbrodern ingenting fann att säga emot honom. Men stryk måste han dock ha; modern gaf sig icke med mindre. Det lyckades ock de tillkallade släktingarna att uppelda sig till ilska, så att han fick några slag med piskskaftet — men något allvarligt blef det icke. Morbrodern tycktes också nästan skamsen öfver den del han tagit i saken och sade sedan till den unge mannen: "Ja, om det sedermera icke går för dig att vara hemma hos din mor, så få vi väl se till att egendomen delas och att ni få bo hvar för sig." Det vittnesbörd grannarna gåfvo den unge mannen om hans flit och plikttrohet mot modern var också det bästa. — Sedan han fått meddela oss dessa sina erfarenheter och fått broderligt deltagande samt goda råd och löfte om förbön, vände han glad hem till nya plikter och nya strider.

En annan kristen i trakten har fått göra ännu svårare erfarenheter af hedniska släktingars fiendskap. Hans far och yngre bror äro yrkesspelare och illa kända i hela sin hemtrakt. Själf var han före sin omvändelse en slagskämpe och för öfrigt ett värdigt sällskap för sin far och yngre bror. Så blef han soldat, det vanliga här i landet för vildbasare och odågor, och vid en kommendering uppe i norr fick han på en af Helgelseförbundets stationer höra ordet, blef frälst samt sedermera härnere döpt. Hans lif har alltsedan varit ett lif i ljuset och därför till förargelse för de ogudaktiga släktingarna. När fadern icke heller längre kunde få hjälp af sonen i slagsmål med sina spelbröder, blef han alldeles förbittrad. En dag var han så uppretad, att han sökte efter sonen för att lägga honom under halmskäraren och halshugga honom. Grannarna ha, i den mån de vågat närma sig den vilde fadern, sökt lägga ett godt ord för sonen, men intet har hjälpt. Sonen är dock alldeles lugn samt söker så långt han kan vara sin far till viljes. Grannarna säga att de skola se till, att det blir delning af hemmet, så att hvar och en får sitt och att den kristne sonen får lefva i ro. Hans tåliga och kristliga vandel har burit frukt, så att flera blifvit omvända både i byn och i grannskapet. Se, det är sådant som verkar; det arbetar i det tysta liksom surdegen. I yttre afseende kan kyrkan tillväxa genom maktmedel, men andlig seger vinnes blott genom lidande och försakelse.

Den krets i vårt distrikt, som i flera afseenden varit vårt sorgebarn, nämligen Peichuang-församlingen, har denna vår gifvit oss en glad öfverraskning. Det kapell som de troende (med hjälp af ett lån från mig) inköpte för flera år sedan, befanns nu behöfva undergå en grundlig reparation. Detta orsakade mycket bekymmer hos de ledande. Huru få ihop så mycket pengar som 2- à 300 kronor? Ty att *gifva* har den församlingen hittills ej lärt sig. Emellertid uppmanades nu alla att flitigt gifva, och till mig ställdes med en viss tvekan och förlägenhet den frågan, om icke den lilla summa, som betalts in af församlingens skuld, kunde fås tillbaka för den närvarande nödens skull. Det var icke lätt — kanske ej heller *rätt* — att säga nej, så det fingo de löfte om. Så gick vintern. Vi hörde talas om huru det arbetades i Peichuang med husets iordningställande, och en söndag reste vi dit. Hvilken förvandling platsen undergått! Ej nog med att det blifvit nytt tak i själfva kapellet och att väggarna voro upplagade, överallt var det förnyadt. Dessutom var hela gården målad i enkla brokiga färger. Det hela gjorde verkligen intryck af att vara en *helgedom.*

Det var roligt att få uttrycka sin glädje öfver den stora förändringen, och det gick lätt att öppna silfverpaketet: "Var så god, här är det begärda!"

"Nej, tack, vi behöfva intet."

Öfverraskningen var allt för stor:

"Hvad? Hur hänger det ihop?"

"Jo, de troende ha alla varit så snälla att gifva. De som icke kunnat gifva kontanter, ha hjälpt till med arbetet eller hållit mat åt arbetarna, så det har gått bra ihop." Det var verkligen en öfverraskning och en stor glädje, icke så mycket för sakens egen skull som därför att denna församlingens offervillighet tycktes angifva en sådan inre förändring, att man vågade vänta äfven stora *andliga* resultat.

Vi ha för öfrigt under den senare tiden på många sätt funnit, att Herren i stillhet går fram ibland oss. Ofta är det, som psalmisten säger: "Dina fotspår fann man icke", Ps. 77: 20, men det märkes snart, hvar Herren *gått* fram. Efter sådant vill jag spana, och sådant vill jag gärna meddela. Huru mycket värdefullare är icke det än långa rapporter om hvad människor uträttat!

Ishih, 5 juli 1916.

Axel Hahne.

Axplock ur privatbref från fältet.

Af *Nath. Högman.*

Det af Gud oss anförtrodda ständigt växande arbetet kräfver alltmer ett fast gemenskapsband emellan missionens vänner i hemlandet och missionärerna på fältet. Det har fallit på min lott att t. v. genom resor i hemlandet söka främja missionens sak och stärka detta gemenskapsband. I denna min uppgift komma alltjämt privata bref från fältet mig till del, bref som afspegla förhållandena därute på ett vida mer öppenhjärtigt sätt än eljest är möjligt. Men dessa bref komma ock som väldiga kallelserop till samverkan i förbön och tro. Då jag vet, att det landet rundt finns många, till hvilka medarbetarskapet i S. M. K:s missionsuppgift kommit som en verklig och dyrbar kallelse från Gud, tvekar jag ej att ur dessa privatbref söka fram sådant, som på ett sakligt sätt riktar vår kunskap om de verkliga förhållandena på fältet och ger oss ledning i vår förbön och vår offertjänst.

* * *

"Nu är tiden inne att predika", skrifver missionär Linder. "Folket som alltmer inser sin hjälplöshet är tacksamt att ha missionärerna ibland sig. Bland alla samhällsklasser är missionärernas anseende större än någonsin. Blir det nu bara lugn i landet, kommer missionen att gå en blomstringstid till mötes. Vår missions största behof nu synes mig vara en evangelistskola". — Missionär L. är, som kändt, stationerad i Pucheng, vår västligaste utpost, och ehuru arbetet där blott är några få år gammalt, har det krönts med en sådan framgång, att br. L. kan säga: "Tiden i Pucheng har varit den gladaste arbetstid jag haft i Kina. Den början vi där fått göra, är sådan, att jag tror Pucheng kommer att bli ledande i våra trakter — om Herren får rå om oss helt och bevara den hjord som finnes och leda den framåt. På grund af sitt från de stora stråkvägarne aflägsna läge är det att förmoda, att S. M. K. ännu länge kommer att förbli det enda missionssällskapet i dessa trakter och sålunda får tillfälle att ostördt utveckla sig. Det brinner uti mig, när jag tänker på hur stora möjligheterna äro här, där folket ännu är förskonadt från gudlösa utländingars fördärfliga inflytande."

Men en sak ligger tungt på vår broders hjärta. "Ville du göra frågan till ett särskildt böneämne", skrifver han, "och äfven framlägga saken för andra bedjare, vore jag dig tacksam. För oss utgör bristen på lokaler för verksamheten ett stort hinder. Pucheng är nog S. M. K:s ruckligaste station. Mitt arbetsrum, som ligger midt emot stallet i en liten framgård, är så litet, att jag måste ta emot de besökande gästerna i kapellet... Evangelisterna ligga hopträngda utan någon privat vrå för bibelläsning och bön... Intet utrymme för medicinsk verksamhet... Kapellet mycket ruckligt och otillräckligt... detta i en verksamhet som är i en glädjande utveckling". Efter att ha tagit i betänkande det ena och det andra har br. L. kommit till det resultat, att det vore bäst att bygga en ordentlig station, bestående af: Ett hus för missionärerna, ett kapell och ett hus för den öfriga verksamheten. Att särskildt ett *boningshus* är ett trängande behof är visst. De bostadsrum, som nu stå till missionärernas förfogande, äro ytterst små (6×7 fot) och med så tunna väggar, att kölden om vintern och värmen om sommaren tränger igenom. Alla missionens hus på fältet ha hittills varit kineshus, som nödtorftigt iordningställts till missionsstationer. De nya förhållandena och de äfven i Kina betydligt ökade materialpriserna göra emellertid, att man numer bygger mer virkesbesparande enligt västerländsk metod. Då därjämte den utländska stilen erbjuder mycket större skydd mot hettan, är den gifvetvis att föredraga.

* * *

I Hoyang är behofvet efter ett nytt kapell synnerligen stort. Det n. v. kapellet, som utgör en del af ett kineshus, rymmer ej flera än de som vistas på stationen och de i staden boende troende. Detta gör, att man aldrig kan ställa någon inbjudan till de utomstående, ty de skulle då ej få plats. Under förhoppning att Herren äfven skall fylla detta behof har missionär Bergling redan erlagt handpenning på de för uppförande af ett kapell nödiga materialierna (ett gammalt kineshus). Äfven i Chiechow är förhållandet enahanda — kapellet är alldeles otillräckligt. — Ehuru de förberedande arbetena där hunnit längre, fattas ännu en rätt afsevärd summa, innan kapellet där kan färdigbyggas.

(Forts.)

"I skolen blifva så rika på allt, att I af godt hjärta kunnen gifva allehanda gåfvor, hvilka, när de öfverlämnas genom oss, skola framkalla tacksägelse till Gud." 2 Kor. 9: 11.

Välkomst- och afskedsmöte

var på aftonen torsdagen den 26 okt. af S. M. K. anordnadt å Hushållsskolan Margareta i Stockholm. Tillbaka till vänkretsen välkomnades på det hjärtligaste missionär *David Landin*, och till den utgående brodern, missionär *Carl Bergqvist* gåfvos uppmuntrande och dyrbara afskedsord.

Öfverste *H. Dillner* påminte om Herrens löfte: *"Mitt ansikte skall gå med"*; prins *Bernadotte* om orden i Jes. 63: 14: "Såsom boskapen går ned i dalen, *så förde Herrens Ande dem till ro, så ledde*

du ditt folk, att du skulle göra dig ett härligt namn", och ingeniör *I. Landgren* om Jes. 12: 2: "*Se, Gud är min frälsning; jag är trygg och fruktar icke; ty Herren är min starkhet och min lofsång, och han blef mig till frälsning.*"

Missionär *Landin* omtalade därefter några erfarenheter från missionsfältet och hvilket djupt intryck han fått af hedendomens nöd och mörker samt hopplösheten i deras religion men framhöll äfven storheten oeh härligheten i missionsuppdraget, hvilket med rätta borde kallas ett *nåde*suppdrag.

Missionär *Bergqvist* meddelade litet om sin missionskallelse och hur Gud banat väg, där det för honom sett omöjligt ut att komma fram. Under tio år hade han längtat efter det mål, han nu stod så nära — att få utgå till Kina med evangelii budskap. Ett ord som ofta varit honom till hjälp och tröst och som han nu ville lämna som minnesord, var detta: "Jag vill," säger Herren, "undervisa dig och lära dig vägen, den du vandra skall; jag vill råda dig och vaka öfver dig." —

Vår unge broder uttalade till sist sin innerliga förhoppning att få vara innesluten i de hemmavarandes förböner.

En stunds bönemöte vidtog nu, hvarunder både den hemkomne och den utgående missionären liksom hela missionssaken framburos inför all nåds Gud. Till sist bads samfäldt Herrens bön. Af fruarna *Lodin* och *Jansson* sjöngs därefter som duett:

"Ack att jag intet vore
Och blott låge för Mästarens fot
Som ett tomt och förkrossadt käril,
Som hans nåd kunde taga emot."

Den alltigenom goda och uppbyggliga samvaron afslutades med gemensam tedrickning.

* * *

Söndagen den 29 okt. höll S. M. K. sitt sedvanliga *höstmöte* i Betesdakyrkan. Sedan missionär *E. Folke* öppnat mötet med bön och bibelläsning, talade missionär *D. Landin*. Utgående från Matt. 9: 1—8 framhöll tal., hurusom frågan om synd och frälsning rörde sig kanske ännu starkare i Kina än bland oss här hemma, och hvilken förmån det är att få vara med om att bära ut evangelium till de i andligt afseende hungrande skarorna därute. Och i detta arbete kunna *alla* Jesu lärjungar vara med. Den som icke själf kan gå ut, kan vara med som *förebedjare*. Genom förbönen fyllas missionsarbetarna med Ande och kraft från ofvan och erhållas de för arbetet nödiga medlen. Men det gällde att *hasta*, ty tiden är kort. Tal. hade under sitt arbete i hungersnödsdistriktet sett en gripande syn — en kvinna, som låg död vid sidan af vägen med ett stycke bröd i sin hand. Hjälpen hade kommit för sent. När hon erhållit bröd, hade hon varit för svag att föra det till sin mun. Så gällde det för oss att skynda ut med lifvets bröd, innan det blefve för sent.

Missionär *Bergqvist*, som till text hade Joh. 9: 4, 5, framställde den frågan: Äro vi *sända* människor? Stå vi på den plats, där Herren vill ha oss? Utföra vi det arbete, han tilldelat oss, och hafva vi af honom mottagit den utrustning, han vill gifva sina arbetare? Det blir en stor skillnad, om vi verkligen äro Herrrens utsända, eller om vi gå på egna självviska vägar. Det är, yttrades det, tidsålderns aftonklämtningar vi höra där ute i världen på de blodiga fälten. Stora delar af världen äro uppfyllda af den nöd och ångest Frälsaren talar om såsom förebådande hans ankomst. Arbetsdagens sol kan dala långt innan vi tro det. Sjukdom, ålderdom och död kunna afsluta den enskildes arbetsdag. Det gäller därför att verka, medan dagen varar, att köpa tiden, ty Herrens verk hastar.

* * *

Lördags e. m. den 4 nov. var en skara missionsvänner samlad vid Centralstationen för att säga missionär Bergqvist ett sista farväl. Strax innan tåget gled ut, uppstämdes psalmen: "Jag lyfter mina händer upp till Guds berg och hus".

Välsignad var vår broders utgång ur det gamla för honom så kära landet. *Välsignad* skall hans ingång blifva i det land, där han hädanefter har att kämpa Herrens strider.

En värdefull gåfva

har missionen erhållit, i det att frk. Ebba Burén på egen bekostnad låtit rifva, bygga om och utvidga det boningshus, som systrarna under många år bebott i Honan-fu, hvarigenom hela huset blifvit vida ändamålsenligare och betydligt större utrymme vunnits. Ett länge närdt önskemål och böneämne har sålunda blifvit förverkligadt. "Tänk", skrifver frk. Anna Janzon, "att få ett hus med *brädgolf!* Under alla dessa år ha vi bott i hus med tegelstensgolf eller jordgolf, och kallt och fuktigt har det varit."

Bibelkurser och missionsstudier

hållas af missionär *Nath. Högman* i *Norrköping* den 21—26 november och i Jönköping den 4—17 december.

Missionsföredrag hållas af kand. *G. Österberg* på olika platser af Småland och Västergötland under senare hälften af november och förra delen af december.

Båda dessa bröder känna ett stort behof af Guds folks förböner.

Andra tider emot förr.

I Tungkvan ha myndigheterna varit så välvilliga att de gifvit missionen en annan lokal i stället för den, som de "lånat", och därtill med 15 täls ersatt, hvad de hade tagit af missionssalens bänkar, skålar m. m.

Bedjen för missionärerna! Skrifven till missionärerna!

Redovisning

för medel influtna till »Svenska Missionen i Kina» under oktober månad 1916.

Allmänna missionsmedel.

N:o		Kr. Ö.
1,383.	»Offerkuvert» från Umeå gm L. H.	29: —
1,384.	Askeby syförening	10: —
1,386.	»Ur Guds rika förråd»	10: —
1,387.	»Tackoffer» från H och H., Åsbo. Össjö	20: —
1,388.	L., Sundsvall	5: —
1,389.	C. C., gm O. J., Norrköping	2: —
1,390.	H. och O. gm d:o	13: —
1,391.	»Onämnd»	50: —
1,392.	»Tackoffer till Herren för september»	3: —
1,393.	L. M. F., för M. Nylins underh.	300: —
1,394	»Offerkuvert» från Köping gm A. H.	11: 02
1,395.	Hj. S., Uppsala	25: —
1,398.	Behållning af en fest för Kina i Boda, Stensjöu, den 1/10 1916, till M. Lindéns underh.	52: 85
1,401.	Barkeryds Arbetsförening	150: —
1,402.	»Nya pengar och andra pengar»	85: 92
1,403.	G. H., Undersåker, sparb.-medel	40: 53
1,404.	»Onämnd», Tranås, gm K. B.	10: —
1,406.	»Offerkuvert» från Ystad gm S. L.	83: 11
1,407.	N. gm H. I., Älgarås	5: —
1,408.	»Offerkuvert» gm d:o	3: —
1410.	»Offerkuvert» från vänner i Gårdsvik och Gammalkisterud, gm M. H., Björnö	6: —
1,411.	»Från Gud»	10: —
1,415.	Kollekt i Vallistena kyrka, gm A. B., Källunge	23: —
1,416.	A. B., Källunge	27: —
1417.	Kollekt i Källunge kyrka gm A. K.	12: 38
1418.	D:o i Bara gm J. P. L.	4: 60
1419.	Bara syförening	30: —
1,420.	Kollekt i Fohle missionshus gm O., Vatlings	10: —
1,421.	Kollekt i Lokrume gm L. P., Stenby	10: 51
1,422.	D:o i Ekeby gm J. V.	14: 62
1,423.	D:o i Sanda gm J. F. K.	6: 27
1,424.	D:o i Klintehamn gm A. L.	28: 65
1,425.	D:o i Hejde gm C. B.	9: 72
1,426.	D:o i Vänge gm J. B., Bjerges	4: 78
1,427.	D:o i Hemse gm A. L.	1: 60
1,428.	Syföreningsmedel från Hemse gm d:o	15: —
1,429.	Kollekt i Grötlingbo gm N. A. O.	18: 63
1,430.	D:o i Hablingbo gm J. L.	15: —
1,431.	D:o i missionskyrkan, Visby, gm L. H. L.	87: 92
1,432.	A. G—d, Djursholm, på »Tacksägelsedagen»	25: —
1,433.	»Från våra små söndagsskolbarn gm A. N., Kimstad	7: 50
1,434.	»Fyllnad» gm d:o	2: 50
1,439.	»Offerkuvert» från Örebro	26: 41
1,440.	Testamentsmedel efter aflidna fröken Karolina Amanda Norberg	618: 69
1,451.	Tabors mfg, Sandseryd	150: —
1,452.	J. och M. »tackoffer»	50: —
1,454.	M. E. L., Lambhult	2: —
1,455.	»Herrens tionde»	10: —
1,456.	M. W., för gratisex. af S. L.	2: —
1,457.	D:o rab. å H. S. Ö.	3: 75
1,458.	»I Jesu namn», af en Kinavän	30: —
1,459.	H. B., Åstorp	10: —
1,460.	J. L., Sthlm, till M. Ringbergs underh.	20: —
1,466.	Missionsvänner i Hassle, till Hildur Anderssons underh.	45: 50
1,468.	»Blanka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», af O. och H. K., Lund	20: 03
	Transport	2,267: 49

N:o		Kr. Ö.	
	Transport		2,267: 49
1,469.	S—. B—.	100: —	
1,470.	»Hälften af influtna medel från skördefest i Ovanmo», gm W., Ramsele	117: 80	
1,471.	L. A., Lindesberg	20: —	
1,472.	»Ett litet offer från Bredestads skolbarn» gm A. H.	4: —	
1,473.	A. T., Hofva	50: —	
1,474.	J. E. A., Lerdala, »tackoffer»	5: —	
1,475.	Kollekt vid missionärsinvigning i Redbergslids missionshus 15/10 gm I. F., Gtbg.	263: 50	
1,476.	»Onämnd» gm d:o	9: —	
1,477.	H. J., »Offerkuvert» gm d:o	10: —	
1,478.	I. J., d:o gm d:o	6: —	
1,479.	H. och F. A. d:o gm d:o	11: 50	
1,480.	E. B., Katrineholm	50: —	
1,481.	»Barnens sparb.-medel» insaml. i Långåsa gm M. L.	60: —	
1,482.	A. O., Norderön	100: —	
1,483.	Askeby mfg	35: —	
1,484.	K. H—g gm J. N., Kramfors	1: 25	
1,485.	K. L—k gm d:o	2: 50	
1,486.	J. F—m gm d:o	1: —	
1,487.	Ida G. gm d:o	1: —	
1,488.	E. B—m gm d:o	2: —	
1,489.	J. Å—d gm d:o	1: —	
1,490.	I. T—g gm d:o	1: —	
1,491.	Karin S. gm d:o	—: 50	
1,492.	Beata S. gm d:o	2: 25	
1,493.	J. N—g gm d:o	1: 50	
1,494.	Öfverskott gm d:o	1: —	
1,497.	Missionsvänner i Hörle gm N. H.	20: —	
1,498.	A. L., Bergby	7: 19	
1,499.	»Offerkuvert» från vänner i Hofva	11: —	
1,500.	»Gåfva af A. K., i Jesu namn»	10: —	
1,506.	S. J., Örebro, till M. Ringbergs underh.	50: —	
1,507.	S. J., Örebro	200: —	
1,508.	A. O. och M. H., »Offerkuvert»	5: —	
1,511.	E. och K. O., Fillsta, »Gud är god»	10: —	
1,512.	Ur »Föreningslänkens» sparbössa i Eksjö till J. Hultqvists underh. gm A. H.	6: —	
1,515.	I. N., Skellefteå, sparb.-medel	5: —	
1,516.	A. H., Sävenäs	—: 72	
1,517.	M. Ö., Innervik, »Offerkuvert»	2: 10	
1,518.	E. H., Ursviken, till E. Sjöströms underhåll	20: —	
1,519.	J. O. B., Ersmark, till d:o	20: —	
1,520.	»En vän», Skellefteå, till d:o	25: —	
1,521.	»Offerkuvert», Skellefteå	3: 25	
1,523.	Testamentsmedel efter aflidne konsul P. Olsson, Hälsingborg	10,000: —	
1,524.	H. I., Älgarås, »Offerkuvert»	4: —	
1,525.	»Offerkuvert» från Umeå gm L. H.	14: —	
1,526.	»Tackoffer till Herren för den 3 nov., Upp. 1: 5»	5: —	13,542: 55

Särskilda ändamål:

1,385.	L. E., Sthlm, för Anna Erikssons bibelkvinna	5: —	
1,396.	A. och E. S., Hälsingborg, till H. Linder, hjälp till en extra evangelist	50: —	
1,397.	»Herrens del», till K. F. U. M:s verks. i Yuncheng	25: —	
1,399.	K. D., Växjö, för Uei Tong-seng	75: —	
1,400.	P. B. H., för Tu San-hsi	30: —	
1,409.	K. F. U. M:s Nationalförbund, till K. F. U. M.-arbetet i Yuncheng	300: —	
1,412.	»Ur Bibelinstitutets sommarsparbössa, till spridning af Guds ord på S. M. K:s fält»	38: 33	
	Transport	523: 33	13,542: 55

N:o		Kr. Ö.	
	Transport	523: 33	13,542: 55
1,413.	»Ouämnd», en liten hjälp till H. Linder för målning»	5: —	
1,435.	M. P., Gtbg, för en skolgosses underhåll	25: —	
1,436.	F. B., Sthlm, »tackoffer», till Anna Erikssons bibelskola för kvinnor	125: —	
1,437.	K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg, för K. F. U. M.-arbetet i Yuncheng	125: —	
1,438.	P. E. W., Sthlm, för Chang Hsio-hai	20: —	
1,441.	A. G., Sthlm, till M. Ringbergs verksamhet	10: —	
1,443.	A. de B., Sthlm, för evang. Chi Chong-hsieh	70: —	
1,444.	»Onämnd», Sköfde, för O. Carlèns verks.	25: —	
1,446.	E. S., Ljungby, till I. Ackzells bibelkvinna	75: —	
1,447.	»Allianslänken», Sthlm, för Lii Chi-tih	40: —	
1,448.	A. A., Ljungby till I. Ackzell, för barn- och kvinnoarbetet	5: —	
1,449.	Barnsyföreningen i Kållsjö, för d:o	25: —	
1,450.	S. St., Sthlm, till O. Carlén för evangelist	100: —	
1,453.	E. K., Husaby, till M. Pettersson att anv. efter godtfinnande	10: —	
1,461.	»En del af behållningen vid auktion, för S. M. K., i Ljungby», till E. Ohrlander att anv. efter godtfinnande, gm A. L., Lagan	40: —	
1,463.	M. S., Söderteije till I. Ringberg för arbetet på Mienchih station	10: —	
1,467.	H. T. och E. B. för infödd evang.	50: —	
1,496.	Missionsvänner i Hörle, till H. Linders verks. gm N. H.	10: —	
1,502.	S. J., Örebro, för evang. Chang san si	100: —	
1,503.	D:o för en gosses underh.	60: —	
1,504.	D:o för gatukapellet i Hancheng	30: —	
1,509.	Visby femöresförening, till M. Ringberg att anv. där det bäst behöfs	27: 65	
1,510.	Småskolebarn i Kopparberg, till M. Nylin att anv. efter godtfinnande, gm E. P.	5: —	
1,513.	A. de B., Sthlm, för missionärsbostad i Pucheng	25: —	
1,522.	Lingonpengar från skolbarnen i Innervik, till J. Olsson, att anv. enl. öfverenskommelse	7: 43	1,548: 41
	Missionshemmen:		
1,414.	E. B., Källunge, »med tack för fred», till Barnens Hem	18: 76	
1,442.	M. Ö., Sthlm, till Barnens Hem	400: —	
1,464.	»Ur Guds rika förråd», till Barnens Hem	5: —	
1,465.	D:o till Robertslund	5: —	
1,495.	K. S., Hälsingborg, till Barnens Hem	5: —	
1,501.	»Ps. 115: 13», till Barnens Hem	10: —	
1,505.	S. J., Örebro, till Barnens Hem	50: —	
1,514.	I. F., Sthlm, till Barnens Hem	100: —	593: 76
	Nödhjälpsmedel:		
1,405.	»S. A. B., bröd till de hungrande i Kina»	50: —	
1,445.	»—Z i T.», för de nödlidande i N. Kina	5: —	
1,462.	K. L., Björkeryd, för d:o	20: —	75: —
	Summa under okt. månad kr.		15,759: 72

Med varmt tack till hvarje gifvare!

"Med underbara gärningar bönhör du oss i rättfärdighet, du vår frälsnings Gud." Ps. 65: 6.

Litteraturanmälan.

Ansgarius, ill. missionskalender för 1916, utgifven af Svenska Missionsförbundet, redigerad af J. E. Lundahl. 11:e årg. Kartonerad kr. 1: 50, klotband kr. 2.

Hans stjärna i Östern.

Missionskalendern "Hans stjärna i Östern" har nyligen utkommit i sin 13:e årgång, rikt illustrerad och med ett synnerligen omväxlande innehåll.

Den börjar med en hjärtat värmande julbetraktelse af komminister Lars Häggström. Så följer en uppsats af missionär E. Folke: Nutidsläget i Kina — möjligheter och förpliktelser, och därefter en anslående biografi öfver den framstående missionären och gudsmannen William Burns. Från olika delar af fältet, både från missionens första tid i Kina och den senare tiden, lämnas liffulla och medryckande skildringar, manande både till tacksägelse och förbön. Af stort intresse äro ock ett par skildringar dels öfver Kinas förre president, Juan Shi Kai, dels öfver en till Kristus omvänd högt uppsatt kinesisk officer.

Vi hoppas, att kalendern äfven i år skall vinna stor spridning och bidraga till förökad missionskärlek.

Priset är 1: 25 för klotband, 1 kr. för kart. ex. och 75 öre för häftadt ex. med 25 % rabatt, när minst 5 ex. samtidigt köpas eller rekvireras på missionens expedition, 55 Drottninggat., Stockholm C.

Silfversmeden.

Af fru *Hilma Tjäder.*

En förträfflig ill. berättelse från missionsfältet, som vi varmt rekommendera. Pris: 25 öre med 25 % partirabatt, då minst 10 ex. rekvireras från Sv. Missionens i Kina Förlag, Drottningg. 55, Stockholm.

FÖRSÄLJNING

anordnas af syföreningarna för Svenska Missionen i Kina tisd. den 5 dec. i K. F. U. K:s lokal, Brunnsgatan 3.

Gåfvor mottagas tacksamt förutom på S. M. K:s exp., Drottninggat. 55, 2 tr., af

Fru *Maria Berg*, Handtverkaregat. 28, 1 tr.

Frkn *M.* och *N. Cavalli*, Kungsträdgårdsgat. 22, 3 tr.

Fru *Bell Fries*, Barnhusgat. 10, 3 tr.

Fru *Mina Johansson*, Grefturegat. 31, 1 tr.

Frk. *Tekla Liljeqvist*, Malmskillnadsgat. 31, 1 tr.

Fröken *Louise Schön*, Skeppsbron 28, 3 tr.

Fröken *Thyra Sandstedt*, Östermalmsgat. 64, 5 tr.

Fröken *Emma Beskow*, Sturegat. 56, 4 tr.

Fru *Isabel Faxe*, Birger Jarlsgat. 15, 3 tr.

Fru *Elin Holmgren*, Gref-Magnigat. 17 B., n. b.

Fru *Elisabet Landgren*, Kammakaregat. 8, 3 tr. ö. g.

Fru *Olga Magnusson*, Äppelviken.

Fröken *S. Storckenfeldt*, Engelbrektsgat. 6 A, 2 tr.

Fru *Elisabeth Tham*, Engelbrektsgat. 21, n. b.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1916.